

پرسش، تلاش مولانا برای بازگشت به آن نیستان اولیه در زندگی امروز چه اثری دارد؟

درود بسیار پرسش ساختاری برای زندگی است. عرفان راستین و عرفای راستین در تجربه خود شناسی به این نتیجه رسیدند که آدمی بیکرانه و لایتناهی است یعنی از یک ظرفیت بسیار بالایی و استعداد شگرفی برخوردار است چنانچه به این ظرفیت برسد یعنی باور کند این ظرفیت را، چنان اعتماد به نفسی بدست می آورد که هیچ خیالی نمی تواند آزارش دهد، امید را بالا میبرد، مرگ را حالتی از سفر میبیند و ترسی از آن ندارد همه این باورها زندگی روزانه را بسیار سرزنده با نشاط و توانا میسازد، خود را جاوید میبیند این روی مولانا میگوید.

چه عجب ار خوش خبرم چونک تو کردی خبرم - چه عجب ار خوش نظرم چونک توی در نظرم

بر همگان گر ز فلک زهر ببارد همه شب - من شکر اندر شکر اندر شکر اندر شکر

گر بدهی می بچشم و ندهی نیز خوشم - سر بنهم پا بکشم بی سر و پا می نگرم

رسیدن موقتی و زود گذر به آن خود راستین چنین توانائی شگرفی در زندگی دارد یعنی حالتی در آدمی پیش می آید که ترس و خوف و ناامیدی کنار می رود. این کمترین اثر در زندگی است. بعد حالت های بالاتری بر انسان می رسد که در تجربه شهودی باید بدان رسید و قابل بیان نیست